

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 31. Petrus Agnascus moritur & laudatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

in servitutem abegit, & quasi prosperè rem egisset, bene magnam captivorum turbam cum militibus ovans in urbem invexit. Cumque eò processisset quorundam temeritas, ut captivos pro mancipiis palam distraherent, Lorençana, rei indignatione motus, primùm privatim, tum in principe templo pro concione, avaram immanuetudinem exagitat, interminans, n̄ innocentes Guati libertati pristinae restituerentur, Deum fusi sanguinis, & violatae per avaritiam libertatis, vindicem futurum. Hæc dicentem inturbat Canonicus, Ecclesie thesauro præpositus, Stentoreâ voce mandans, ne ultra verbum adderet, & concione abruptâ domum suam importunus declamator abiret. Quam contumeliam adeò patienter tulit Lorençana, ut nihil commotus, ne verbo quidem addito, posito reverenter pileolo, è templo illic abiret, concione universâ patientiæ miraculum in immensum prædicante. Vix è templo Lorençana abierat, cum Canonicus ille multum temeritatem suam inculpans, palam fatetur, immeritò virum Deo plenum & utilia suadentem abs se fuisse vexatum. Exinde ob imprudens factum tantis lancinatus est conscientie perpetuò fodicantis stimulis, ut nullam quietem sumere quiverit, donec interjecto tempore moreretur. Quamquam nec sic quievit: nam cadavere in tumulum illato, singulis noctibus audiri cœpta in templo inambulantis hominis umbra, longos catenarum nexu è Concionatoris pulpito ad Canonicorum cathedras formidabili strepitu concussuque trahentis, & ab Lorençanâ se cruciari miserum in modum inelamantis. Quod portentum plus valuit ad compescendam quorundam hominum in indefensos Indos violentiam, quàm si Lorençana perorasset, Dæmone inde detrimentum capiente, unde lucrum intentârât. Ordinaria per Paraquariam Sociorum gesta omitto: nam in Tucumaniam revocor, Petri Agnasci furus, viri supra communem hominum famam elati, debito encomio dishonestaturus.

PETRUS Agnascus, Lima in urbe natali, antequam vitam religiosam profiteretur, æger decumbens, Cælorum Reginam visibili specio spectare meruit, quæ clientem suum amplexa & sospitatem pollicita monuit, ut in filii sui Societate militaret, cuius beneficii per reliquam vitam quoties recordaretur, toties incredibili suavitate mentis eam contemplari sibi videbatur, quam corporeis oculis aliquando perspexerat. Si ob erratum aliquod in eum animadvertere parentes primarij planè decrevisent, ad Virginem MARIAM Matrem suam confugiens, mitigatis illis, illicò patrociniū inveniebat. Si quid de penso Mariano sibi met ipsi imposito ex negligentia ommitteret, adversitate aliquâ illicò castigari se sentiebat. Pro Christo pati ambiens, domi vernas & mancipia præmio alliciebat, ut se validissimè alapis contunderent. Præ aliis animi dotibus tres præsertim in eo eminere: Oratio, in quam vacui temporis horas & momenta omnia conferebat: Obedientia, pro cuius integritate sacrificium, somnum, quietem, atque adeò suavem cum Divino Numine familiaritatem omittenda sibi ducebat: Animi demissio, quâ nesciri & contemni summopere appetebat. In Apostolicis per Tucumaniam, excursionibus sæpè putidissima Indorum ulcera tractare, saniem & vermes abstergere, & Xaverianæ virtutis æmulus, plenis patellis ejusmodi sordium ejectamenta, stupentibus ad heroicæ fortitudinis miraculum Barbaris, forbere visus est. Suaviari plagas, miserimis quibuscumque adesse, cibos ingerere, somni parum capere, multum diu noctuque orare, flagellis in se crudeliter sævire, domi forisque Socios ad servitia prævertere, quotidianum boni patris exercitium erat. Novem Barbarorum linguis loquutum fuisse, in scriptoribus Societatis tradit Allegambe. Tygridem, canis instar domestici blandientem, innoxie manu mulsit. Joannes Romerus per Agnascum, invocato JESU nomine, ab vehemēti febre relevatum se fuisse narrabat. Quamplurimos Ethnicos per quindecim Tucumanicæ expeditionis annos ad partes Christi ab eo traductos esse in comperto est: donec Cordubæ apud Tucumanos, anno hujus sæculi quinto, nonâ Aprilis, omnium luctu efferretur. Super ejus sepulchrum, ob æstimationem meritorum, Deum orare graves viri soliti sunt. Nierembergii clarissimum virum inter Societatis heroës jure merito retulit.

Lorençana
vexatoris
Indorum
reprehendit.

Lorençana
patientia.

Canonici
Lorençana
vexatoris
mors.

Inquieti
mones.

CAPUT
XXXI.
Petrus
Agnascus
moritur &
laudatur.

Regina Cæ-
lorum Ag-
nasci appa-
ret.

Agnasci ora-
tionis stu-
dium.

Obedientia.
Humilitas.

Heroica fa-
cta.

Varianum
linguarum
pericia.
Mors.